

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.281/2019/8. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2020. évi január hó 7. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2019. szeptember 3. napján kelt 19.B.258/2019/42. számú ítéletét **helybenhagyja**.

A másodfokú eljárás során felmerült 12.000 (tizenkettőezer) Ft bűnügyi költséget a vádlott köteles az államnak megfizetni.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék 2019. szeptember 3. napján kelt 19.B.258/2019/42. számú ítéletével vádlottat testi sértés büntette (Btk.164.§ (1) bekezdés (8) bekezdés I. fordulat) miatt mint erőszakos többszörös visszaesőt 9 év szabadságvesztés büntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban állapította meg, a vádlottat a feltételes szabadság kedvezményéből kizárta. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen a vádlott és védője felmentés érdekében jelentett be fellebbezést, az ügyész az elsőfokú ítéletet tudomásul vette.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség Bf.765/2019/2. számú átiratában a védelmi fellebbezést alaptalannak tartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta. Ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a bizonyítékok mérlegelésével megalapozott tényállást állapított meg, amely pusztán a személyi rész körében szorul kisebb kiegészítésre. Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének eleget tett, a vádlott védekezését elemezve a szakértői véleményt is figyelembe véve részletesen indokolta, hogy melyek azok a bizonyítékok, amelyek a terhelt általi elkövetést támasztják alá. Az irányadó tényállásból a vádlott bűnösségére vont következtetés okszerű, és a cselekmény minősítése is törvényes. A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket a törvényszék kellő részletességgel feltárta és értékelte és helyesen tartotta indokoltnak a vádlottra vonatkozó középérték alkalmazását. Az ügyészi indítvány szerint az elsőfokú ítélet tényállását a Fővárosi Ítéltábla a személyi rész körében egészítse ki, egyebekben a Be.605.§ egy bekezdés alapján hagyja helyben.

A vádlott írásbeli fellebbezésében sérelmezte, hogy állításával szemben tanúl vallomását tartotta hitelesnek az elsőfokú bíróság, emellett szerinte a törvényszék nem vette figyelembe számos betegségét és egészségromlását, mindezek miatt felmentését, másodsorban pedig a büntetés enyhítését kérte.

A védő a vádlott nevében benyújtott beadványában a felmentést célzó fellebbezést fenntartotta. Álláspontja szerint a Fővárosi Törvényszék tévesen állapította meg a tényállást és abból téves jogi következtetést vont le, továbbá indokolási kötelezettségének sem tett eleget indokolatlanul és egyoldalúan figyelmen kívül hagyva azokat a bizonyítékokat, melyek a vádlott ártatlanságát bizonyítják. Hangsúlyozta, hogy a tényállás megállapítása szempontjából lényeges körülmény, hogy az eljárás kezdeti szakaszától vádlott tagadta, hogy a sértett sérüléseit ő okozta volna. A tanúként meghallgatott sértett a bíróság előtt úgy nyilatkozott, hogy nem emlékszik a történetekre, nem tudja sérülései hogyan keletkeztek. Tanúl tanúkénti meghallgatása az elsőfokú bírósági eljárásban nem volt lehetséges, a tárgyaláson ismertetett, a nyomozati szakban tett vallomása alapján pedig a védelem tanúl-et zavaros, pszichésen sérült emberek minősítette. Az ismeretlen helyen tartózkodó tanú pszichés állapotáról az elsőfokú bíróság nem tudott meggyőződni, vallomásának valóságtartalmát ezen körülmények okán értékelni nem lehet. Felhívta a figyelmet arra is, hogy a Bv. intézetben indult fegyelmi eljárás megszüntetésre került azzal, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem állapítható meg, hogy sértett sérülései hogyan keletkeztek, illetve hogy a sérüléseket ki okozta. Összességében semmilyen konkrét bizonyíték nem utal a vádlott bűnösségének megállapítására. A téves tényállásból levont jogi következtetés is hibás, az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása nem teljes a tekintetben, hogy a tényállás megállapításánál milyen bizonyítékokat és miért, vagy miért nem fogadott el (Be.561.§ (3) bekezdés d) pont). Mindezek alapján a védelem az első fokon eljáró bíróság Fővárosi Törvényszék ítéletének megváltoztatását és a vádlott vád alóli felmentését indítványozta.

A védő a nyilvános ülésen a fellebbezés írásbeli indokolásában foglaltakat teljeskörűen fenntartotta azzal, hogy az elsőfokú bíróság a tényállását nem tényekre, hanem vélelmekre alapította. Külön kiemelte a sértett tárgyalási nyilatkozatát, aki arról sem tudott nyilatkozni, hogy keletkeztek a sérülései. Felhívta a figyelmet arra, hogy tanúl maga is érdekelt volt abban, hogy vádlottat terhelje. A védő álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által vizsgált körülmények nem alkotnak olyan egységes láncolatot, amely alapján védelem bűnössége kétséget kizáró módon megállapítható lenne.

A vádlott felszólalásában pszichés betegsége mellett magas vérnyomására és egyéb egészségügyi problémájáról hivatkozott. Az utolsó szó jogán nem kíván semmit elmondani.

A fellebbezések nem alaposak.

Az ítélőtábla a fellebbezéseket a Be.599.§ (1) bekezdés alapján nyilvános ülésen bírálta el figyelemmel arra, hogy a védelmi fellebbezés felmentésre is irányult a felülbírálat terjedelme a Be.590.§ (1) bekezdés alapján teljes körű.

A felülbírálat során a másodfokú bíróság megállapította, hogy a törvényszék a bizonyítási eljárást a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le. Nem vétett sem abszolút (Be.608.§ (1) bekezdés a)-f) pont), sem olyan relatív eljárási szabálysértést (Be.609.§ (1), (2) bekezdés), mely az érdemi felülbírálatát kizárná.

Az elsőfokú bíróság az ügy megítélése szempontjából lényeges valamennyi bizonyítékot

megvizsgálta és azokat okszerűen, a logika törvényei szerint értékelte.

A törvényszék vizsgálta a vádlott védekezését és értékelési körébe vonta a személyi bizonyítás során a sértett, továbbá tanúl vallomását. Emellett értékelte az okirati bizonyítékokat és a szakértői véleményt is. A törvényszék a bizonyítékok igen alapos, részletes értékelésével indokolási kötelezettségének is eleget tett. Kifejtette, hogy a vádlott tagadásával szemben a tényállást miért alapította tanúl vallomására és az egybecsengő szakértői véleményre.

Nem osztotta az ítéletábra a védelem álláspontját a tényállás megalapozatlanságát illetően. A sértettet ért sérülésekről készült szakértői vélemény egyértelműen igazolja az idegenkezűséget, potenciális elkövetőként pedig csak a sértettel az elkövetés éjszakáján egy cellában tartózkodó vádlott és tanúl vehető számításba. A törvényszék helytállóan hivatkozott tanúl2 vallomására, illetve az általa 2017. november 17-én készült jelentésre, miszerint a sértett sérüléseit elesésén túl vádlott idézte elő. A Bv. alkalmazottnak ekkor nyilatkozó tanúl ezen állítását utóbb a nyomozás során 2018. március 27-án tanúkénti meghallgatásakor is fenntartotta. Az elkövetés módját illetően – a sértettet ún. stokival ütötte fejbe a vádlott – tanúl előadását mind a sértett nyomozás során tett nyilatkozata, mind a szakértői vélemény alátámasztja. Ezzel szemben, bár a vádlott következetesen tagadta az elkövetést, előterjesztett védekezésre az önsértés tekintetében részint ellentétes a szakértői véleményben foglaltakkal, a sértett és a tanúl közti konfliktusra vonatkozó részében pedig saját vallomása szerint is alaptalan.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság helytálló mérlegeléssel utasította el a vádlott védekezését és a másként történés lehetőségét helyesen kizárva állapította meg, hogy a sértett fejtetőn, a koponyáján és a jobb kézhatán lévő sérüléseit a vádlott okozta. Az indokolás logikai hibáktól mentes, az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelő tevékenységével az ítéletábra mindenben egyetértett.

Az elsőfokú bíróság mindezek szerint megalapozott tényállást állapított meg, mely a felülbírálat során a Be.595.§ (1) bekezdés alapján a másodfokú bíróság számára is irányadó, a tényállás pusztán a személyi rész körében szorul kisebb kiegészítésre az ügyészi indítványnak megfelelően azzal, hogy a vádlott a büntetés végrehajtása során több alkalommal – 2017. december 13-ig összesen 12 alkalommal – részesült fegyelmi büntetésben (első fokú bírói irat 23. sz. utóirat).

A vádlott korábbi elítéléseit tartalmazó felsorolást a pontos megjelölés érdekében továbbá kiegészíteni szükséges a másodfokon eljáró bíróságok megnevezésével és ügyszámaival:

a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 7.B.39/2009/13. számú ítélete a Debreceni Ítéletábra Bf.I.461/2009/17. számú ,

a Jászberényi Járásbíróság 7.B.360/2014/11. számú ítélete a Szolnoki Törvényszék 1.Bf.67/2015/5. számú,

a Pesti Központi Kerületi Bíróság 25.B.X.10341/2014/40. számú ítélete a Fővárosi Törvényszék 20.Bf.5580/2015/4. számú,

a Pesti Központi Kerületi Bíróság 25.Beüf.10197/2016/7. számú határozata a Fővárosi Törvényszék 28. Beüf.7376/2016/4. számú ítéletével míg

a Szolnoki Járásbíróság 9.B.932/2014/26. számú ítélete a Szolnoki Törvényszék 1.Bf.695/2016/7. számú határozata folytán emelkedett jogerőre.

A megalapozott tényállás alapján a törvényszék helyesen következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére és a cselekmény minősítése is megfelel az anyagi büntetőjog szabályainak.

A büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság helyesen tárta fel, az enyhítő körülmények között a vádlott igazolt, elsősorban pszichés betegségét és az időmúlást helytállóan vette figyelembe és a súlyosító körülmények túlsúlyára is tekintettel a középértékkel egyező

szabadságvesztés büntetés és a mellékbüntetésül kiszabott közügyektől eltiltás büntetés mértéke méltányos, annak további enyhítésére a másodfokú bíróság lehetőséget nem látott.

Az ítélet egyéb járulékos rendelkezései törvényesek.

A fent írtakra figyelemmel a másodfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be.599.§ (1) bekezdés szerinti nyilvános ülésen eljárva a Be.605.§ (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

Budapest, 2020. év január hó 7. napján

Dr. Lassó Gábor
a tanács elnöke

Dr. Kósa Zsuzsanna
előadó bíró

Dr. Fatalin Judit
bíró

A Fővárosi Törvényszék 2019. szeptember 3. napján kihirdetett 19.B.258/2019/42. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú Bíróság 2.Bf.281/2019 /8. számú végzése folytán 2020. január 7. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2020. január hó 7. napján

Dr. Lassó Gábor
a tanács elnöke